

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-4.730.53.2019.KS

Warszawa, 30 września 2019 r.

DECYZJA DNR-2/197/2019

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej wprowadzonej do obrotu przez KBT Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie zabawki – huśtawka siedzisko dziecięce TRIC „Trix baby seat”, kod EAN 5413050048123, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-2/144/2019 z 9 sierpnia 2019 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) oraz art. 84 ust. 2 pkt 2, art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 oraz art. 74 ust. 1-3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z 28 sierpnia 2019 r. (wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 29 sierpnia 2019 r.) przedsiębiorca KBT Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej jako „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) nr DNR-2/144/2019 z 9 sierpnia 2019 r. Strona postępowania zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie:

1. art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, mające wpływ na wynik postępowania, polegające na jego niezastosowaniu w sytuacji, w której strona postępowania usunęła stan niezgodności wyrobu i wykonała postanowienie wycofując wyrób z obrotu, przedstawiając w terminie stosowne dowody na tę okoliczności;
2. art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, mające wpływ na wynik postępowania, polegające na jego niezastosowaniu i nałożeniu kary w sytuacji, w której strona postępowania zastosowała się do postanowienia Prezesa UOKiK i wycofała wyrób z obrotu, przedstawiając w terminie stosowne dowody na tę okoliczności;
3. art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, które miało wpływ na wynik sprawy, przejawiające się w braku uwzględnienia całokształtu czynności podjętych przez stronę postępowania w celu usunięcia naruszenia i jak najszybszego wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia wszystkich możliwych użytkowników o niezgodności wyrobu, a także dysponowania badaniami wskazującymi stan zgodności wyrobu z normami;
4. art. 7 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), dalej jako „Kodeks postępowania administracyjnego” poprzez wyczerpującego rozważenia całokształtu materiału zgromadzonego w sprawie, a w związku z tym błędne ustalenie okoliczności dotyczącej wycofania wyrobu z obrotu, co skutkowało z kolei przyjęciem, że strona postępowania nie usunęła stanu niezgodności.

Strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania administracyjnego w związku ze stwierdzeniem, że wykonała postanowienie Prezesa UOKiK z 1 marca 2019 r. oraz o odstąpieniu od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. W przypadku nieuwzględnienia tego żądania, strona postępowania wniosła o obniżenie nałożonej kary z uwzględnieniem przesłanek zawartych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach o oceny zgodności i nadzoru rynku.

Pismem z 30 sierpnia 2019 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego wezwał pełnomocnika strony postępowania do podpisania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pod rygorem pozostawienia go bez rozpoznania.

Pismem z 3 września 2019 r. pełnomocnik strony postępowania przekazał ponownie podpisany wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Pismem z 10 września 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o wynikającym z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

Postępowanie administracyjne w sprawie zabawki – huśtawka siedzisko dziecięce TRIC „Trix baby seat”, kod EAN 5413050048123 oznaczonej numerem katalogowym 132.001.007.003 (dalej jako „zabawka – huśtawka”) zostało wszczęte przez Prezesa UOKiK w związku z przekazanymi przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej aktami kontroli tego wyrobu.

Badania przeprowadzone przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Zabawek z siedzibą w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań pkt 4.6.7b normy PN-EN 71-8:2012+Apl:2013-03 „Bezpieczeństwo zabawek. Część 8: Zabawki aktywizujące przeznaczone do użytku domowego”, z uwagi na to, że przy montażu zabawki zostały wykonane węzły, które nie są systemami nierozbieralnymi, których siłowe rozebranie powoduje zniszczenie wyrobu. Stwierdzono bowiem, że istnieje możliwość przecięcia przez użytkownika opasek zaciskowych i rozwiązania węzłów bez zniszczenia wyrobu. Węzły nie są również systemami całkowicie odpornymi na ingerencję z zewnątrz tzn. złączami spawalnymi lub wykonanymi metodą wtryskową. W związku z zakwestionowaniem wyników badań przez KBT Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, do badań laboratoryjnych w TÜV Rheinland Polska z siedzibą w Warszawie przekazano próbkę kontrolną huśtawki. Badania przeprowadzone w TÜV Rheinland Polska z siedzibą w Warszawie potwierdziły, że wyrób nie jest zgodny z pkt 4.6.7b normy PN-EN 71-8:2012+Apl:2013-03 „Bezpieczeństwo zabawek. Część 8: Zabawki aktywizujące przeznaczone do użytku domowego” z uwagi na to, że supeł pod huśtawką zabezpieczony plastikową opaską nie jest wystarczającą formą zabezpieczenia,

gdyż istnieje ryzyko, że liny o średniej grubości (średnicy) 10 mm mogą się poluzować i w konsekwencji dziecko może spaść z huśtawki.

W oparciu o ustalenia kontroli, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wprowadzonego do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami rozporządzenia określonymi w § 5 ust. 1 oraz w ppkt 1.1 załącznika nr 1 „Wymagania dla zabawek” pkt 1 „Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. poz. 1730 z późn. zm.). Pismem z 25 stycznia 2019 r. Prezes UOKiK zawiadomił KBT Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie zabawki - huśtawka, a postanowieniem z 1 marca 2019 r. wyznaczył jej termin 30 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami, wskazując, jakie dowody powinna przedstawić na potwierdzenie podjętych działań. Pismo to zostało odebrane przez stronę postępowania 5 marca 2019 r. co oznacza, że wyznaczony w postanowieniu termin upłynął 4 kwietnia 2019 r.

Pismem z 4 kwietnia 2019 r. strona postępowania poinformowała, że podjęła działania polegające na wycofaniu wyrobu z obrotu oraz zamieściła ogłoszenie prasowe o niezgodności wyrobu z wymaganiami. W związku z brakiem możliwości zweryfikowania na podstawie przekazanych przez stronę postępowania dowodów czy wykonała postanowienie z 1 marca 2019 r., Prezes UOKiK zlecił Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie u niej kontroli sprawdzającej.

W toku kontroli Inspekcja Handlowa ustaliła, iż od 31 października 2017 r. do 7 maja 2019 r. strona postępowania zakupiła łącznie 9 660 sztuk wyrobu. Zabawki zakupione w okresie od 31 października 2017 r. do 14 marca 2018 r. – 3 620 sztuk zabezpieczono opaskami (trytytkami), natomiast huśtawki zakupione w okresie od 26 kwietnia 2018 r. do 7 maja 2019 r. zabezpieczono czarnym stoperem. Z zestawień sprzedaży wynika, że 2 678 sztuk wyrobów sprzedano 35 kontrahentom krajowym, natomiast 730 sztuk sprzedano 25 kontrahentom prowadzącym działalność gospodarczą na terenie innych państw – członków Unii Europejskiej – łącznie 3 408 sztuk. Ponadto na stanie magazynowym stwierdzono 256 sztuk wyrobów zabezpieczonych trytytkami. Z wyjaśnień przedsiębiorca wynikało, że nie jest on w stanie ustalić, w których sprzedawanych wyrobach znajdowało się zabezpieczenie w postaci trytytki, a w których stopera, ponieważ nie posiada systemowego śledzenia partii.

W toku kontroli uzyskano od przedsiębiorcy dowody powiadomienia wszystkich odbiorców prowadzących działalność gospodarczą na terenie innych państw – członków Unii Europejskiej, 11 oświadczeń odbiorców krajowych o braku wyrobu na stanie magazynowym, fakturę korygującą potwierdzającą wycofanie od odbiorcy 18 sztuk wyrobu oraz oświadczenie potwierdzające, że wycofane z obrotu wyroby nie zostaną ponownie wprowadzone do obrotu na terenie Unii Europejskiej.

Po przeprowadzaniu postępowania administracyjnego, decyzją nr DNR-2/144/2019 z 9 sierpnia 2019 r. Prezes UOKiK nakazał przedsiębiorcy KBT Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wycofanie z obrotu zabawki - huśtawka siedzisko dziecięce TRIX „Trix baby seat”, kod EAN 5413050048123, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 i rozporządzenia oraz ppkt 1.1 Załącznika nr 1 „Wymagania dla zabawek” pkt 1 „Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia (pkt 1 sentencji decyzji). W tym zakresie decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności. Ponadto, nałożył na przedsiębiorcę KBT Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 30 000 zł za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami (pkt 4 sentencji decyzji) oraz zobowiązał do poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi próbki podstawowej zabawki – huśtawka w wysokości 128 zł (pkt 5 sentencji decyzji).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego, jest zapewnienie stronom postępowania prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Stosownie do art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że przez „ministra” należy rozumieć również Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcje ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podporządkowanych

lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle powyższego, od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-2/144/2019 z 9 sierpnia 2019 r. został złożony przez stronę postępowania w terminie.

Wniesienie odwołania prowadzi do ponownego rozpatrzenia tej samej sprawy administracyjnej (tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym) oraz rozstrzygnięcie jej decyzją administracyjną przez organ drugiej instancji. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu I instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017). Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

Stosując się do wskazanych wytycznych, Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek wniosku strony postępowania dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego.

Przedsiębiorca KBT Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest importerem zabawek – huśtawka w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, gdyż zakupił te wyroby od przedsiębiorcy mającego siedzibę w Chinach i wprowadził je do

obrotu. Zgodnie ze wskazanym przepisem, przez importera należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu wyroby pochodzące z państw trzecich.

Zgodnie z art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wyroby wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wyroby, dla których określono wymagania w bezpośrednio stosowanym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym lub przepisach wdrażających unijne prawodawstwo harmonizacyjne, w tym przepisach wydawanych na podstawie art. 12 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku podlegają obowiązkowej ocenie zgodności przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku (art. 7 ust. 1 ustawy).

Wyrób będący przedmiotem postępowania jest zabawką. Wymagania dla tej grupy wyrobów zostały określone w rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. poz. 1730 z późn. zm.). Zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia, zabawki, a także zawarte w nich substancje chemiczne nie mogą stanowić zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia dzieci lub osób trzecich podczas przewidywanego okresu ich użytkowania, zgodnie z przeznaczeniem lub w sposób możliwy do przewidzenia, z uwzględnieniem zachowania się dzieci. Zgodnie natomiast z ppkt 1.1. załącznika nr 1 „Wymagania dla zabawek” pkt 1 „Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia, zabawki i ich części oraz, w przypadku zabawek mocowanych, ich umocowanie muszą posiadać wymaganą wytrzymałość mechaniczną i, jeżeli jest to konieczne, taką stabilność, aby obciążenia, którym są poddawane podczas używania, nie powodowały ich łamania lub odkształcenia się, które mogłyby spowodować powstanie u użytkownika ryzyka urazu lub obrażeń fizycznych.

Zgodnie z ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ocena spełniania wymagań przez wyroby wprowadzone do obrotu należy do zadań organów nadzoru rynku. W tym celu, organy te mogą poddać badaniom wyrób lub zlecić ich przeprowadzenie (art. 72 ustawy). W wyniku takich badań węgierski organ nadzoru rynku uznał, że wprowadzona przez stronę postępowania do obrotu zabawka – huśtawka nie spełnia wymagań. Po uzyskaniu tej informacji, strona postępowania z własnej inicjatywy podjęła działania mające na celu zmianę konstrukcji zakwestionowanej zabawki, wprowadzając dwa różne rozwiązania. Inspekcja Handlowa przekazała do badań oba zmodyfikowane modele wyrobu i w ich wyniku

stwierdziła, że supeł pod huśtawką zabezpieczony plastikową opaską nie jest wystarczającą formą zabezpieczenia. Tym samym badania laboratoryjne wykazały, że jedno z rozwiązań zastosowanych przez stronę postępowania w zabawce – huśtawka nie gwarantuje spełniania przez ten wyrób wymagań i stwarza ryzyko urazu lub obrażeń fizycznych w przypadku rozwiązania węzła w trakcie używania zabawki. Analogiczne, negatywne stanowisko co do konstrukcji wyrobu zaprezentowało laboratorium które przeprowadziło badanie próbki kontrolnej. W świetle badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane laboratoria, w toku których badane były próbki zabawek wprowadzonych do obrotu, w ocenie Prezesa UOKiK nie ma wątpliwości, że wyroby będące przedmiotem postępowania nie spełniają wymagań, a w konsekwencji – nie powinny być dostępne dla konsumentów.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania w pierwszej kolejności wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w związku ze stwierdzeniem, że wykonała postanowienie z 1 marca 2019 r. (art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy), a także o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu (art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy).

Przywołany przez stronę postępowania art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o jego umorzeniu, jeżeli niezgodność wyrobu z wymaganiami lub niezgodność formalna zostały usunięte, wyrób został wycofany z obrotu lub użytku, odzyskany, zniszczony lub powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami. Odnosząc się natomiast do drugiego z przywołanych przez stronę postępowania przepisów należy wyjaśnić, że art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku został wprowadzony ustawą z dnia 11 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. poz. 1338). Zgodnie z art. 11 tej ustawy, postępowania prowadzone na podstawie przepisów ustaw zmienianych w art. 1, art. 5, art. 6 i art. 9 wszczyna się lub prowadzi na podstawie przepisów dotychczasowych, jeżeli te postępowania zostały wszczęte w wyniku kontroli wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Kontrola której wyniki stanowiły podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania została wszczęta 28 maja 2018 r. W związku z powyższym, Prezes UOKiK procedował niniejsze postępowanie na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w brzmieniu obowiązującym do 19 lipca 2018 r. Tym samym wskazany przepis nie mógł zostać zastosowany w niniejszej sprawie, niemniej jednak Prezes UOKiK uznał, że zamiarem strony było domaganie się zastosowania

art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w brzmieniu obowiązującym przed wskazaną nowelizacją. Przepis ten stanowi, że organ nadzoru rynku, odstępuje od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli podmiot gospodarczy przedstawił dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy.

W związku z tym, Prezes UOKiK ponownie przeanalizował zgromadzone w toku postępowania pierwszoinstancyjne dowody. W opinii Prezesa UOKiK, nie można uznać, że strona wykonała w całości postanowienie z 1 marca 2019 r. W postanowieniu tym Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do wycofania wyrobów z obrotu i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, wyznaczając jednocześnie termin 30 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia. Strona postępowania odebrała postanowienie Prezesa UOKiK 5 marca 2019 r., a więc wyznaczony termin upłynął 4 kwietnia 2019 r. Bezsprzeczne jest, że strona postępowania w terminie przedstawiła dowody potwierdzające ostrzeżenie konsumentów. W postanowieniu z 1 marca 2019 r. strona postępowania została jednak również zobligowana do przekazania m.in. faktur korygujących lub podpisanych oświadczeń kontrahentów o nieposiadaniu w ofercie sprzedaży zabawek - huśtawek lub innych dowodów świadczących o wycofaniu wyrobów z obrotu. W toku postępowania jego strona przedstawiła listę 35 dystrybutorów działających na polskim rynku, którym sprzedała huśtawki będące przedmiotem postępowania, w związku z czym w celu wykazania, że niespełniające wymagań wyroby zostały wycofane z obrotu powinna przedstawić oświadczenie lub fakturę korygującą od każdego z nich. Tymczasem strona postępowania przekazała jedynie dowody potwierdzające nieposiadanie zabawek przez 11 kontrahentów oraz fakturę korygującą potwierdzającą wycofanie zabawek od jednego kontrahenta. Tym samym nie można uznać, aby strona postępowania przedstawiła dowody potwierdzające wykonanie obowiązku określonego w postanowieniu Prezesa UOKiK z 1 marca 2019 r. W konsekwencji, za niezasadny należy uznać także podniesiony przez stronę postępowania zarzut niezastosowania przez Prezesa UOKiK odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej.

Strona postępowania podniosła także zarzut naruszenia art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, poprzez braku uwzględnienia całokształtu czynności podjętych przez nią w celu usunięcia naruszenia i jak najszybszego wycofania wyrobów z obrotu oraz powiadomienia wszystkich możliwych użytkowników o niezgodnościach wyrobu, a także dysponowania badaniami wskazującymi na zgodności wyrobu z normami.

W związku z tym, w celu rozważenia zasadności podniesionego zarzutu, Prezes UOKiK ponownie przeanalizował wszystkie przekazane przez stronę postępowania dowody, jak również dowody zgromadzone w trakcie kontroli przeprowadzonej przez Inspekcję Handlową w jej siedzibie. Jak już wskazano, postanowienie wyznaczające stronie postępowania termin 30 dni na wyeliminowanie zagrożeń zostało przez nią odebrane 5 marca 2019 r. Tymczasem maile do swoich kontrahentów strona postępowania wysłała dopiero 26 marca 2019 r. i 2 kwietnia 2019 r. W ocenie Prezesa UOKiK, działań tych nie można więc uznać za „niezwłoczne”. Ponadto, strona postępowania po rozesłaniu wskazanych zapytań otrzymała odpowiedzi zwrotnie jedynie od 12 z 35 polskich kontrahentów. Pomimo tego nie podjęła żadnych dodatkowych działań w celu zmobilizowania ich do zajęcia stanowiska (poprzez np. skierowanie do nich ponagień, skontaktowanie się telefoniczne). W konsekwencji, strona postępowania nie przedstawiła wiarygodnych dowodów które by potwierdziły, że wprowadzonej przez nią do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami nie znajdują się już w obrocie.

Strona postępowania powołała się także na posiadane przez siebie wyniki badań zabawki – huśtawka, które wskazują na zgodność wyrobu z normą.

Przede wszystkim należy podkreślić, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego strona postępowania nie podnosiła zastrzeżeń co do wyników badań stanowiących podstawę do wszczęcia postępowania, wykonanych na zlecenie Inspekcji Handlowej. Przeciwnie, poinformowała Prezesa UOKiK o podjęciu działań w celu wycofania wyrobów z obrotu. Należy zauważyć, że wyniki przekazanych przez nią w toku kontroli Inspekcji Handlowej badań zostały uwzględnione przy rozpatrywaniu sprawy, niemniej jednak w przypadku postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku decydujące znaczenie mają wyniki badań wyrobów znajdujących się w obrocie, pobrane do badań przez organy nadzoru rynku. Nie ulega bowiem wątpliwości, że tylko takie badanie gwarantuje bezstronną ocenę. Przypomnieć należy, że w niniejszej sprawie badania wyrobów zostały przeprowadzone przez dwa laboratoria – oba negatywnie oceniły rozwiązanie wprowadzone przez stronę postępowania. Ponadto, o tym, że posiadanie przez przedsiębiorcę pozytywnych wyników badań nie jest równoznaczne z tym, że wprowadzane przez niego do obrotu wyroby spełniają wymagania świadczy najdobitniej fakt, iż strona postępowania posiadała także pozytywne wyniki badań wyrobów o konstrukcji zakwestionowanej przez węgierski organ nadzoru rynku.

Prezes UOKiK nie podziela także stanowiska strony postępowania, jakoby nałożony na nią w zaskarżonej decyzji obowiązek był „nieproporcjonalny” w świetle stwierdzonych niezgodności z wymaganiami. Trzeba bowiem zauważyć, że nałożenie obowiązku wycofania z obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami jest konsekwencją braku współpracy strony postępowania z organem w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. Prezes UOKiK wyjaśnił stronie postępowania, jakie działania powinna podjąć i jakie dowody na ich poparcie przedstawić, aby możliwe było umorzenie prowadzonego postępowania, a w konsekwencji, aby mogła uniknąć tego obowiązku. Nałożony na stronę postępowania obowiązek nie może zostać uznany za nieproporcjonalny w sytuacji, gdy strona postępowania niewątpliwie mogła go uniknąć, podejmując działania zaproponowane przez Prezesa UOKiK w toku postępowania prowadzonego w pierwszej instancji.

Reasumując, Prezes UOKiK podtrzymuje swoją ocenę zawartą w zaskarżonej decyzji, iż nałożony na stronę postępowania obowiązek wycofania zabawki - huśtawka z obrotu był uzasadniony.

W przypadku stwierdzenia przez organ prowadzący postępowanie naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 88 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz nieprzedstawienia dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej jest obligatoryjne.

Warunkiem odstąpienia przez organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie od nałożenia kary pieniężnej jest przedstawienie przez stronę postępowania wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, a nie tylko niektórych z nich.

Strona postępowania naruszyła art. 88 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i nie wykonała w całości postanowienia Prezesa UOKiK z 1 marca 2019 r., w związku z czym brak jest podstaw do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Tym zarzut postawiony przez stronę postępowania w pkt 2 nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK brak uwzględnienia całokształtu czynności podjętych przez nią w celu usunięcia naruszenia i jak najszybszego wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia wszystkich możliwych użytkowników o niezgodności wyrobu, a także dysponowania badaniami wskazującymi stan zgodności wyrobu z normami.

Strona postępowania podniosła, że w zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK przy ustalaniu wymiaru kary pominął okoliczność jej znikomego przyczynienia się do powstania

stanu naruszenia prawa. Dodatkowo, strona podniosła także, że nałożona na nią w zaskarżonej decyzji kara pieniężna jest niewspółmiernie wysoka. W złożonym wniosku, na wypadek nieuwzględnienia przez Prezesa UOKiK wniosku o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, strona wniosła także o obniżenie nałożonej kary z uwzględnieniem przesłanek zawartych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Odnosząc się do powyższego należy zauważyć, że przesłanka dotycząca stopnia przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa została wprowadzona do ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku ustawą z 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1338), a więc – jak to zostało wcześniej obszernie wyjaśnione – nie miała w niniejszej sprawie zastosowania.

Wymierzając stronie administracyjną karę pieniężną, Prezes UOKiK zastosował dyrektywy wymiaru kary obowiązujące przed wskazaną nowelizacją. Są to w szczególności:

- 1) stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy;
- 2) liczba wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku;
- 3) uprzednie naruszenie przepisów ustawy;
- 4) współpraca z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania (art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku).

Wbrew stanowisku strony postępowania, Prezes UOKiK określając wysokość nałożonej na nią kary pieniężnej uwzględnił wszystkie ustawowe przesłanki wymiaru kary.

Przedsiębiorca będący stroną postępowania jest importerem zabawki – huśtawka. Art. 16 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakłada na importera obowiązek m.in. wprowadzania do obrotu wyłącznie wyrobów, które spełniają wymagania (pkt 1), niezwłocznego podjęcia działań w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania, w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że wyrób jest niezgodny z wymaganiami (pkt 11), na żądanie organu nadzoru rynku współpracowania w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób, wprowadzony prze niego do obrotu (pkt 14).

Słusznie zatem za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał brak współpracy strony postępowania z organem nadzoru rynku w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wprowadzony przez nią do obrotu wyrób, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 16 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. W postanowieniu z 1 marca 2019 r. Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do wycofania z obrotu wyrobów niespełniających wymagań, zabezpieczonych opaską zaciskową (trytytką). Strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofania z obrotu wszystkich wyrobów niespełniających wymagań, a tym samym nie przyczyniła się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Strona postępowania nie przekazała dowodów wycofania wyrobu z obrotu od 23 na 35 kontrahentów krajowych.

Zabawki są przeznaczone dla dzieci – grupy konsumentów szczególnie narażonych na niebezpieczeństwo związane z użytkowaniem wyrobów. W związku z tym, strona postępowania wprowadzając do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami, nie tylko naruszyła prawo, którego podstawową funkcją jest ochrona zdrowia lub życia, ale naraziła na niebezpieczeństwo bezpośrednich użytkowników wyrobów, tj. małe dzieci (huśtawka przeznaczona była dla dzieci od 9 miesięcy do 3 lat).

Słusznie również – czego nie kwestionuje również strona postępowania – Prezes UOKiK podniósł, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że powinna ona ze szczególną rozwagą i starannością działać przy wprowadzaniu wyrobów do obrotu. Tymczasem strona postępowania nie dołożyła należytej staranności przy udostępnianiu wyrobu, więc to na niej spoczywają ujemne skutki niedopełnienia obowiązku w danym zakresie. Przypomnieć należy, że konstrukcja wprowadzanej przez nią do obrotu zabawki – huśtawki została zakwestionowana dwukrotnie – przed wprowadzeniem modyfikacji przez węgierski organ nadzoru rynku i po wprowadzonych zmianach – przez polski. Prezes UOKiK zasadnie także uznał, że wymagania dotyczące huśtawek w zakresie łączników zawieszenia i zespołów huśtawkowych oraz informacji, funkcjonują długi okres czasu (zawierały je także wcześniejsze regulacje prawne), okoliczność ich naruszenia uznać należy za obciążającą stronę postępowania.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes UOKiK, jako przesłankę obciążającą, wskazał fakt, że strona postępowania wprowadziła do obrotu łącznie 3 408 sztuk wyrobu, z czego wycofała 18 sztuk.

Jako okoliczność przemawiającą na korzyść strony postępowania Prezes UOKiK uznał natomiast fakt, że jest to pierwsze prowadzone wobec niej postępowanie administracyjne na

podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku obowiązującej od 20 kwietnia 2016 r.

Prezes UOKiK podtrzymuje swoje stanowisko, że w niniejszej sprawie strona postępowania nie dochowała należytej staranności. Strona postępowania podniosła, że wprowadzając zabawkę - huśtawka do obrotu posiadała deklarację WE z 19 grudnia 2014 r. Trzeba jednak zauważyć, że badania węgierskiego organu nadzoru rynku wykazały, że wyrób ten nie spełnia wymagań, a tym samym podważyły wiarygodności tego dokumentu. Co istotne, strona postępowania po uzyskaniu informacji o negatywnych wynikach badań zmieniła konstrukcję wyrobu, ale jedynie w wyrobach posiadanych na stanie magazynowym. Nie podjęła natomiast żadnych działań w stosunku do wyrobów które znajdowały się u jej dystrybutorów.

W świetle powyższego, nałożenie na stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 30 000 zł było w pełni uzasadnione. W ocenie Prezesa UOKiK, kara ta powinna skłonić stronę postępowania do zwiększenia w przyszłości nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu wyrobami, a przypadku, gdyby mimo to do obrotu zostały wprowadzone wyroby niezgodne z wymaganiami – do skutecznego i sprawnego ich wycofania, a także do lepszej współpracy z organami nadzoru.

Za w pełni uzasadniony należy także uznać nałożony na stronę postępowania w zaskarżonej decyzji obowiązek poniesienia opłat związanych z badaniami wyrobu będącego przedmiotem postępowania.

Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie, opłaty związane z badaniami ponosi podmiot gospodarczy, który wprowadził wyrób do obrotu lub oddał go do użytku. Opłaty ustala organ nadzoru rynku, który poniósł koszty badań (art. 74 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku). Zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, opłaty ustala się na podstawie uzasadnionych kosztów poniesionych w związku z badaniami wyrobu.

Badania laboratoryjne (sprawozdanie z badań nr 85/2018 z dnia 9 maja 2018 r.) wykazały, że zabawka – huśtawka nie spełnia wymagań pkt 4.6.7b normy PN-EN 71-8:2012+Apl:2013-03 „Bezpieczeństwo zabawek. Część 8: Zabawki aktywizujące przeznaczone do użytku domowego”, z uwagi na to, że przy montażu zabawki zostały wykonane węzły, które nie są systemami nierozbieralnymi, których siłowe rozebranie powoduje zniszczenie wyrobu. Stwierdzono, bowiem, że istnieje możliwość przecięcia przez

użytkownika opasek zaciskowych i rozwiązania węzłów bez zniszczenia wyrobu. Węzły nie są również systemami całkowicie odpornymi na ingerencję z zewnątrz tzn. złączami spawalnymi lub wykonanymi metodą wtryskową.

Koszt badań laboratoryjnych wyrobu w wysokości 128 zł brutto, wykonanych w Specjalistycznym Laboratorium Badania Zabawek w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, poniósł Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, do którego zadań, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668), należy prowadzenie laboratoriów kontrolno-analitycznych Inspekcji.

Na wysokość opłaty składają się: koszt materiałów zużytych w toku przeprowadzonego badania, czas wykonania badania odpowiedni do rodzaju badanego wyrobu, uzasadniony koszt pracy jednej osoby oraz uzasadniony koszt pracy laboratorium, w tym urządzeń użytych w toku przeprowadzania badania. Wskazane koszty uzasadnione były zakresem przeprowadzonych badań laboratoryjnych, mających na celu ustalenie, czy wyrób spełnia wymagania, a tym samym, czy wyrób jest zgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu.

Zgodnie z art. 80 w zw. z art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, a to czy dana okoliczność została udowodniona ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii organu II instancji w niniejszej sprawie prawidłowo oceniono zebrany w sprawie materiał dowodowy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał fakty, które uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł oraz przyczyny, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Strona postępowania w złożonym wniosku ograniczyła się do polemiki z zaskarżoną decyzją, nie przedstawiła jednak żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Jak trafnie stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny *„Nie jest prawidłowy wniosek, że w sytuacji, gdy strona kwestionuje ustalenia organu administracji, a nie przedstawia dowodów potwierdzających jej twierdzenia, na organie administracji spoczywa ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez ten organ”* (wyrok NSA OZ w Katowicach z 20 maja 1998 r., sygn. akt I SA/Ka 1605/96).

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ rozpatrujący wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego należy stwierdzić, że decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-2/144/2019 z 9 sierpnia 2019 r. jest prawidłowa. Wszystkie okoliczności istotne dla sprawy – w tym okoliczności podnoszone przez stronę – zostały wszechstronnie rozważone i ocenione, a wydana decyzja jest ich logiczną konsekwencją. Zadaniem Prezesa UOKiK jest m.in. szybkie i skuteczne eliminowanie z obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami. *„Nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od współdziałania w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Z treści przepisów nakładających wspomniane wyżej obowiązki nie daje się w szczególności wyprowadzić konkluzji, iż organy administracji obowiązane są do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeń strony w sytuacji, gdy ta ostatnia – mimo wezwania – środków takich nie przedstawia. Nie można bowiem w takim przypadku założyć, że przy bierności strony, cały ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez organy administracji spoczywa na tych organach.”* (wyrok NSA z 20 maja 1998 r., sygn. akt I SA/Ka, 1605/96).

Prezes UOKiK działając jako organ I instancji miał podstawy do nakazania stronie postępowania wycofania z obrotu zabawki - huśtawka. Tym samym, decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-2/144/2019 z 9 sierpnia 2019 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Mając na uwadze powyższe, organ II instancji orzekł jak w sentencji decyzji.

Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonej decyzji. W opinii Prezesa UOKiK, zaskarżona decyzja nr DNR-2/144/2019 z 9 sierpnia 2019 r. spełnia wymagania formalne, określone w art. 107 Kodeksu postępowania

administracyjnego, a zawarte w niej rozstrzygnięcia są prawidłowe zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia jego celowości i słuszności.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1, 2 i 3 sentencji zaskarżonej decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie pkt 4 i 5 sentencji zaskarżonej decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.) strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak